

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. június hó 2. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben az Egri Törvényszék 2015. évi március hó 10. napján kihirdetett 11.B.716/2013/22. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) évre enyhíti, melynek végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi.

A feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést a szabadságvesztés végrehajtása elrendelése esetére tekinti megállapítottnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 6.350 (Hatezer-háromszázötven) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró bíróság a vádlott bűnösségét testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 164. § (1) bek., (8) bek. I. ford.) és önbíráskodás büntettének kísérletében (Btk. 368. § (1), (2) bek. b) pontja) állapította meg és halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg és rendelkezett arról is, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezés történt a bűnjelek sorsáról és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért fellebbeztek.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A védelmi fellebbezések folytán az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen bírálta felül a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében. A nyilvános ülésen a vádlott

a személyi körülményei körében előadta, hogy felesége daganatos gerincbetegségben szenved, melyről a cselekmény elkövetésének idején szerzett tudomást. Jelenleg kőműves alkalmi munkát végez, napi 7.000 Ft a keresete.

A védő az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta és összefoglalta a vádlott javára figyelembe vehető enyhítő körülményeket.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen nem kívánt részt venni.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok sérelme nélkül folytatta le a bizonyítási eljárást és ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

Az általa megállapított tényállás hibamentes, csupán a vádlott személyi körülményei körében egészítendő ki azzal, hogy felesége daganatos megbetegedésben szenved és a vádlott jelenlegi alkalmi munkavégzéssel napi 7.000 Ft jövedelemre tesz szert. Az így kiegészített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, az ítélet tábla a felülbírálat során irányadónak tekintette.

A vádlott az eljárás során mindkét terhére rótt bűncselekmény vonatkozásában bűnösségre is kiterjedő vallomást tett, csupán az utolsó tárgyaláson védekezett azzal, hogy a sértettet a szúrás véletlenül érte. E körben a törvényszék számot adott arról, hogy e nyilatkozatát miért nem fogadta el. Kellő körültekintéssel vizsgálta és értékelte a sértett és a tanúk vallomásait is. Részletesen foglalkozott az igazságügyi orvosszakértői bizonyítás eredményével is, a sértett azon hivatkozására tekintettel, hogy a kisujjpárna sérülése következtében kezét nem tudja megfelelően használni, a szakértőt véleményének kiegészítésére is felhívta. A szakértői bizonyítás a sértett sérüléseit illetően azok keletkezési módja, gyógytartama, lehetséges szövődmények tekintetében aggálytalannak bizonyult. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is teljes körűen eleget tett és az irányadó tényállásból törvényesen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére mindkét cselekmény vonatkozásában.

Helyes a cselekmények jogi minősítése is és nem tévedett a törvényszék, amikor a vádlott számára kedvezőbb elbíráláskori anyagi jogszabályok alkalmazásáról döntött.

A vádlott és védőjének fellebbezése kizárólag a büntetés enyhítésére irányult, melyet az ítélet tábla alaposnak talált.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a törvényszék javarészt feltárta, azonban tévesen vont következtetést arra, hogy a vádlottal szemben kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása szolgálja a speciális és generális prevenciót.

Az ítélet tábla kiegészítette és nagyobb nyomattal tartotta szükségesnek értékelni a vádlott javára szóló enyhítő körülményeket. A cselekmények elkövetésekor 58 éves vádlott büntetlen előéletű, mindkét cselekménye kísérleti szakban maradt. Feleségének daganatos megbetegedéséről abban az időben szerzett tudomást, válságos élethelyzetben, indulati állapotban követte el cselekményét, amelynek elkövetése után a helyszínen várta meg a rendőri intézkedést. Kisebb súllyal az időmúlás is értékelhető. Mindezek alapján az ítélet tábla arra vont következtetést, hogy a vádlott személyében rejlő kisebb fokú társadalomra való veszélyességre tekintettel lehetőség van a büntetés enyhítésére. A Btk.

82. § (1) bekezdése rendelkezik a büntetés enyhítéséről és a (4) bekezdés esetén kísérlet és bűnsegély esetén a kétszeres leszállást is lehetővé teszik. Ez utóbbi lehetőséggel az ítéletábra nem kívánt élni, azonban úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben elegendő a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés alkalmazása és a nyomatékos enyhítő körülményekre, életvitelére, elsősorban személyi körülményeire tekintettel lehetőséget látott a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján annak felfüggesztésére, tehát a (2) bekezdés szerinti maximális időtartamra. Fentiekre tekintettel a közügyektől eltiltást a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján mellőzte, továbbá megállapította, hogy a feltételes szabadságról szóló rendelkezés a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére vonatkozik.

Mindezek alapján az ítéletábra a törvényszék ítéletét a jelzett körben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta. A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2015. június 2.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: Az Egri Törvényszék 11.B.716/2013/22. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2015. június 2. napján jogerős és a szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2015. június 2.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke